

grundelsen for denne sidstnævnte Undtagelse fra Regelen om de 7 Timers Arbejdsdag er jeg ikke ganske klar over; men man mener maaske, at disse juridiske Medhjælpere paa Sagførerkontorer er særligt kvalificerede til at sidde i Ministeriet og derfor bør have en kortere Arbejdstid. Andre Afvigelser fra Kontortiden kan i Følge § 114 kun tilstaa af den paagældende Minister efter Forhandling med Folketingets Finansudvalg. Denne sidste Bestemmelse synes adskillige ikke rigtig om. I sin Tid var der i Finanslovene adskillige af den Slags Bestemmelser, i Henhold til hvilke Folketingets Finansudvalg skulde afgøre den ene eller den anden Sag. Nu tror jeg ikke, der findes saadanne Bestemmelser længere; man er gaaet bort derfra, og der staar „Tingenes Finansudvalg“. Det samme er bestemt i adskillige Love fra de senere Aar, at en Sag i Stedet for ved Lov kan afgøres med Tingenes Finansudvalgs Samtykke. Men her findes en Bestemmelse om, at Landstingets Finansudvalg ikke skal have nogen Indflydelse. Jeg synes, denne Bestemmelse er lidt mærkelig. Man kommer med Forslag om en Bevillingslov — dette er jo ogsaa en Bevillingslov —, til hvilken man forlanger Rigsdagens Tilslutning, men samtidig indsætter man deri, at i visse Tilfælde skal Landstingets Finansudvalg ikke have noget at sige. Jeg ved ikke, om jeg tør tro, det er sket ved en Fejltagelse, men jeg maa meget ønske, at dette forandres ved en Ændring eller ved en Udtalelse af Ministeren, saaledes at det bliver, hvad vi synes det bør være, Finansudvalgenes Tilslutning, der kræves, og ikke Tilslutning fra et enkelt Tings Finansudvalg.

J. Chr. Møller: Forslaget til Normeringslov er et Forslag, som det i Almindelighed er vanskeligt, for ikke at sige umuligt for de fleste af Tingets Medlemmer at udtale sig om med nogen Vægt; de skal være meget inde i Administrationen for at vide, om der her eller der kunde spares en Tjenestemand. Nu synes Bestræbelserne, som ogsaa udtalt af den højtærede Finansminister, at gaa i Retning af at spare, hvor det er muligt, altsaa indskrænke Tjenestemændenes Antal, og det mener jeg er Idealet. Jeg tror, det vilde være godt, hvis man kunde spare en Del Tjenestemænd og saa lønne dem, man har, forsvareligt, og jeg tror, at hvis det kunde gennemføres, at Tjenestemændene virkelig udnyttede den Arbejdstid, de har, effektivt,

vilde det være muligt derigennem at spare flere Tjenestemænd.

Naar man nu ser, at den daglige Kontortid er sat til 7 Timer, og at den endogsaa kan reduceres til 6 Timer, opstaar let det Spørgsmaal, hvorfor man ikke kan arbejde lige saa længe i Statstjenesten som i private Erhverv; i private Erhverv maa man jo arbejde længere Tid, og det synes ikke at volde særlige Vanskeligheder. Men det er maaske, fordi de 7 Timer nu en Gang er indført, og det kan man vel ikke let komme fra.

Jeg vil dernæst gerne ligesom den ærede sidste Taler se lidt paa § 114. Der er Tale om at nedsætte Arbejdstiden til 6 Timer, eventuelt endogsaa til 5 Timer, og der tales her om dem, som „har Virksomhed som juridisk Medhjælper paa et Sagførerkontor“. Jeg antager ikke, det er, fordi de juridiske Medhjælpere er mere vigtige eller bedre end andre, men jeg kunde tænke mig, at denne Bestemmelse var truffet, fordi de paagældende derigennem kunde opnaa at faa Sagførerbestalling. Sagen er den, at for at faa Sagførerbestalling skal vedkommende have været hos en Sagfører i 3 Aar, og jeg kunde tænke mig, at det var af den Grund, det her er bestemt, at de, der er paa et Sagførerkontor, kan nøjes med 5 Timers Arbejdstid, for ellers synes jeg ikke, der er nogen som helst Rimelighed i, at juridiske Medhjælpere paa Sagførerkontorer skulde have en Fortrinsret fremfor f. Eks. Ingeniører.

Endelig vil jeg ogsaa gerne omtale dette, at man i det andet høje Ting har fastsat, at saafremt der skal ske Ændring med Hensyn til Kontortiden, kan det tilstaa af den paagældende Minister efter Forhandling med Folketingets Finansudvalg. Jeg mener, at det maa være en Fejl, naar det Ord er blevet indført. Jeg ved nok, man tidligere har sagt: Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget, men det vil vi ikke gerne respektere her. Vi mener, at Tingene er ligeberettigede, ogsaa grundlovmæssigt set, og jeg vil derfor spørge den højtærede Finansminister, om der mellem første og anden Behandling eventuelt kunde foretages den Ændring, at der blev indsat „Tingenes Finansudvalg“ i Stedet for, som der nu staar, „Folketingets Finansudvalg“. Jeg mener i det hele taget, at naar der er to Finansudvalg, burde alle Spørgsmaal, naar det ikke ligefrem drejer sig om Finansloven, behandles i begge Udvalg. Lige-